

[Simonsen.]

det her drejer sig om. Jeg maa indskyde den Bemærkning, at jeg kun driver Studedefning som Biting ved mit Landbrug, og det er saakaldte Østegnstudede; jeg har fedet, Stude, som i Kvalitet ligger langt under den, som gaar i Ribemarsken. Der til kommer, at jeg ikke gør mine Stude færdige til Eksport, men sælger dem halvfærdige til Hjemmemarkedet. De Priser, jeg fik for disse halvfærdige Dyr i de to Aar, laa fra 13 til 17 Øre pr. Pund, altsaa kun lidt under den Pris, det ærede Medlem Hr. Brorsen har faaet, og set i Forhold til Størrelse og Kvalitet ikke under den, tværtimod. Ud fra disse Erfaringer med mine egne Dyr syntes jeg, det var interessant at undersøge Spørgsmaalet nærmere. Jeg ved fra min egen Valgkreds, hvad der med Hensyn til hasarderede Paastande om forskellige Forhold kan bydes danske Vælgere og blive troet, naar bare det fremføres i den dybe Forargelses Tone og i en Atmosfære af Mistænksomhed, og naar blot den Sag, der omtales, ligger et Aar eller to tilbage i Tiden. Jeg henvendte mig derfor til en af Kolding-Egnens dygtigste Studedefere, en Mand, som jeg ved er anset paa sin Egn som en yderst sandfærdig og respektabel Mand, hvis Udsagn der ikke kan tvivles om. Denne Mand, der ikke i politisk Henseende hører til det ærede Medlem Hr. Brorsens Parti eller er hans Meningsfælle, sendte mig følgende Oplysninger, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal citere:

„I Anledning af Deres ærede Forespørgsel hertil angaaende, hvilken Pris jeg har opnaaet for mine solgte Stude og Kvier paa Kolding Marked i Aarene 1932 og 33, da skal jeg herved oplyse, at Prisen for disse har været gennemsnitlig fra 17—22 højest 23 Øre pr. Pund for en enkelt; mest for Stude. Den 7. April 1933 solgte jeg herhjemme paa min Stald 22 Kreaturer baade Stude og Kvier til Italiens Opkøber for en Pris af 19 Øre pr. Pund. Jeg har græsset og fedet ca. 50 Stk. hvert Aar og solgt dem paa Markedet i Kolding, de mindre gode er slagtet paa Andelssvineslagteriet i Kolding.“

Med dette Brev fulgte en original Afregning fra Kolding Andelssvineslagteri paa 4 Stkr. Kreaturer af de mindre gode som nævnt i Brevet, der havde kostet mellem 16 og 18 Øre pr. Pund levende Vægt. Ud fra de Oplysninger, jeg her har givet, mener jeg, at jeg er berettiget til at sige med Hensyn til de ærede Medlemmer Hr. Valdemar Thomsens og Hr. J. S. Fogets Angreb og Postulat

i denne Sag, at enten taler de Herrer mod bedre Vidende, eller ogsaa har de ikke ringeste Begreb om det Spørgsmaal, de taler om. Jeg vil haabe, det er det sidste, der er Tilfældet, thi da er der maaske et svagt Haab om Belæring, jeg maa maaske nok gentage et meget svagt Haab. Jeg vil haabe, at de Oplysninger, jeg her har givet, Oplysninger, som de ærede Medlemmer Hr. Valdemar Thomsen og Hr. J. S. Foget vil være nødt til at lade staa som Kendsgeminger, der slaar Bunden væk under hele deres Kampagne i denne Sag, vil vise det høje Tings Medlemmer, at der er al mulig Grund til at tage de Herrers frimodige Paastande og Argumentationer med al muligt Forbehold, navnlig vil jeg haabe, at Vælgerfolket ud over Landet maa blive klar over, at det er paa Tide, man holder op med kritikløst at sluge alt, hvad der serveres og køres frem med fra den Side.

Men hvilke Perspektiver aabner dette ikke? Lad mig gøre et Par Bemærkninger herom. Jeg vil tage et Forhold, der er analogt med den Sag, jeg lige har omtalt, men hentet fra Planteavlens Verden; der er vi ogsaa paa enkelte Omraader inde paa monopoliserede Produktionsvilkaar, jeg tænker paa Sukkerroedyrkingen. Her er Forholdet dette, at de Dyrkere, som i en lang Aarrække har dyrket Roer, men ikke har dyrket i et bestemt Aar, nemlig det Aar, der blev lagt til Grund for Tildeling af Arealer for Sukkerroedyrking, altsaa Aaret 1932, maa staa udenfor og synge: Ach, du lieber Augustin! medens den, f. Eks. en dansk Rigsdagsmand, der har været stadig Dyrker og haft en passende Avl, lad os sige et stort Areal i Forhold til sin Ejendoms Størrelse, som Konsekvens af de Herrers Opfattelse af det ærede Medlem Hr. Brorsens Forhold til Kvægeksperten skal aflevere sit Areal til andre, som nu ønsker at være med i denne Dyrkning. Ja, jeg maa sige, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen og hans Parti kan her faa en vid Arbejdsmark, Jagtomraadet er næsten ubegrænset under de mere eller mindre planøkonomiske Former, som Landbruget er inde under. Jeg foreslaar de Herrer at fortsætte Jagten herinde, saa sparer man Ulejligheden med Klappere ude i Landet, og det er jo alligevel herinde, Storvildtet findes.

Dernæst vil jeg gerne knytte et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Udtalelser om, at det er Venstrepressen, der har provokeret det ærede Medlem til at rette dette Angreb. Hvad er dette for en Tale! Kan man af et Blad, af en Presse provokeres til at rette et